

వేలంపాటలో దగా

“సులోచన”

స్రోమసుందరయ్యగారు ఆగ్రానుంట్లో అందరి కంటే సంపన్న గృహస్థు అని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు. దానితోపాటు ఆయన గారికి సంతానం కూడా మహాఘనంగా ఉండటంచాత ఒకవిధంగా అదృష్టవంతుడని పూర్వోచిన్నా పెద్దా అవకుంటూ ఉండే వాళ్లు. ముగ్గురు కొడుకులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు. ఇంకొయిద్దరు కొడుకులు ఒక కుమార్తె వారి వారి కన్యల ఫలితంగా ఒక ఉడకవాళ్లు కాక మునుపే చనిపోయారు. ఆయనగారికి పశు సంపద, నస్తుసంపద, తగుగుకేకుండా ఉండి, మర్యాదకోసం అర్రలు చాచే గౌరవనీయుల్లో సోమసుందరయ్యగారు ఒకరని చెప్పక తప్పదు.

సోమసుందరయ్యగారి జ్యేష్ఠపుత్రుడు సోమనాథం పెళ్లి యీశుకు వచ్చాడు. ఇంటర్ సీనియర్ పరీక్షలు వ్రాశాడు. సోమనాథం తల్లికి, సోమసుందరయ్యగారికి రెండు సంవత్సరాలుగా కొడుక్కి పెళ్లి చేయాలని తీవ్రమైన పట్టుదల ఉన్నప్పటికీ తగిన సంబంధం రానికారణం చాత ఆ పట్టుదల వెగవేలేదు. ఈ సంవత్సరమైనా గట్టిగా వివాహమహోత్సవం జరిపించాలని వాళ్లు నిర్ణయించుకోవటంలో సంబంధాలు మరీచురుగ్గా వెతకటం ఆరంభించారు. కాళ్ల దగ్గరకు వచ్చిన సంబంధాలేవీ సోమసుందరయ్యగారికి వచ్చేదు.

వెంకటయ్య పంతులు ఒక సంబంధం నీనుకోవచ్చాడు. పిల్ల అందంగా నైతేనేమి, చగువులో నైతేనేమి, స్వగృహాల్లో నైతేనేమి వంకపెట్ట వీలులేనిది కాని యివన్నీ సోమసుందరయ్యగారి దృష్టిలోనూ, ఆయన సతీమణి గారి దృష్టిలోనూ అతినిమోవ్య విషయాలు. అసలు ముఖ్యమైంది పిల్ల తరువువాళ్లు కట్టుం ఎక్కువ యిచ్చుకోవటం ఆలోచన ప్రచోదమైంది. కనుక సోమసుందరయ్యగారు కొడుకును కనుక్కోకుండా సంబంధం పనికిరాదని

కొట్టివేశాడు. సోమనాథం ఎంత ఉదాత్త భావాలు కలవ్వకై అయినా కటుంబం, ఆచారం, మొదలైన విషయాల్లో తండ్రి సలహా ప్రకారం చచ్చినట్లు నడుచుకోవాల్సిందే, ఎదురు చెప్పడానికి లేదు.

ఇంకో సంబంధం వాళ్లు తగినంత కట్టుం యిస్తారు కాని పిల్ల యేమాత్రం కుర్రవాడి కంటే అండమైంది కాదు. నిజానికి సోమసుందరయ్యగారికి ఈ లోపం సంబంధాన్ని వొరులుకోవాల్సినంత అగత్యంగా అగపడలేదు కాని వాళ్లనంశంలో గౌరవం తక్కువగా ఉండింది. పెళ్లికూతురు ఇక్క విధవయై కలం కాని వాణ్ణి తేవతీసుకొని వెళ్లి పెళ్లిచేసుకుంది. పెళ్లికూతురు మేనత్తకూడా ఆ రకానికే చెందిందట. అందువల్ల సోమసుందరయ్యగారికి ఆ సంబంధం సుతరామూ వచ్చలేదు.

ఇంకొ యింకో సంబంధమూ, మరో సంబంధమూ, ఇలాగే కట్టుంలోపం నల్లనో వంశ ప్రతిష్ఠలోపం వల్లగో సోమసుందరయ్యగారికి వచ్చలేదు. ముఖ్యంగా ఆయనగారు చూసేది అధికకట్టుం, కనిసం పెట్టుపోతలు ఎట్లా ఉన్నా అందరకీ కనపడేది, లగ్నం దగ్గర బ్రాహ్మడిచేత చెప్పించేదీ—అయిదు ఎకరాల పొలమూ, లేకంటే రొక్కం చాతికవేల రూపాయలూ—ఇంతకట్టుం కొడుక్కు రావాలని సోమసుందరయ్యగారి యత్నం. ఆయన గారి అభిప్రాయం యేవీటంటే; ఈ రోజుల్లో చదువు సంధ్యలు లేకపోయినా వాడు గెకరాల గడ్డకంటే ఎట్లా లేదన్నా ఎకరం పొలం కట్టుం యిస్తున్నారు అటుంటిది తన కొడుకు బి. వి. చగువ బోతున్నవాడూ, ఏ కుటుంబాలో భాగం సంచుకున్నా మున్నెంకరాల గడ్డకు అధిపతి కాగలవాడూ—ఇంక ఇంత కట్టుగాక యేంస్తుంటే ఈ అభిప్రాయమే

అయన గారిలో ఆశను శక్తిస్తూ పనిచేయ సాగింది.

వేసరి నెలవలిచి చాచావు నెల కావొస్తున్నది. మంచిల గ్నాల కాలంకూడా మించి పోవొస్తూంది. సోమసుందరయ్యగారు ఈ సంవత్సరానికి కొడుకు వివాహం వాయిదా పడేట్టు వుందని కలవరపడసాగారు. అట్టి స్థితిలో గ్రామకరణం ద్వారా ఒక పెద్దసంబంధం వొచ్చింది. పెళ్ళి కూతురు తండ్రి గొప్ప ధన వంతుడు. రెండు వీలులకు యజమాని. బస్సు రూట్ ఉన్నది. కౌరవ కంపెనీలో పది ఆజాల వాటాఉంది. ఒక సినిమా హాలు అయిన ఆధ్వర్యాలన నడుస్తోంది. ఇంత హోదాగల వ్యక్తి, ఇంత పేరుగల గౌరవనీయుడైన వ్యక్తి, తన కొడుకేమీ కూతుర్ని స్తానని గ్రామకరణం గారి ద్వారా కబురుపంపించెల్ల వాస్తవం గా సోమసుందరయ్య గారు విపరీత మైన సంతసానికి, గర్వానికి గురయ్యారని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరంలేదు. ఈ సంబంధాన్ని ఎట్లాగైనా తన కొడుక్కి చేయాలని సోమసుందరయ్యగారు భార్యతో సహా నిశ్చయించారు. కరణంతో కూడా ఆలోచిస్తే, వివాహం కుదిరేట్టు చూడమని చెప్పారు.

పెళ్ళి కూతురు తండ్రి శివరామా రావు గారు, పెళ్ళి కొడుకును చూసేందుకు గ్రామకరణం వెంట సోమసుందరయ్య గారింటికి వచ్చారు.

సోమసుందరయ్య గారు మర్యాదలు చక్కగా జరిపాడు. శివరామా రావు గారు పెళ్ళి కుమారుణ్ణి చూసి సలకరించి నించుచువుతున్నావు, ఏం చదువబోతావు—ఇత్యాది ప్రశ్నలు వేసి సక్రమమైన జవాబులు రాబట్టుకొని సంతసించారు. ఆపీలుపీ మాట్లాడుకొని కుభలగ్నం నిర్ణయించారు. కాని యింతకీ శివరామా రావు గారు ఎంతకట్టుం యిస్తారో, ఇవ్వవలచారో నెలవిషయలేదు. ఆ ముక్క సోమసుందరయ్య గారు అడక్కసోపటం మనకు మహాశ్చర్యం వేస్తుంది. అక్కడకీ అయన గారు కరణాన్ని అడిగారు.

“కట్టుం కానుకల సంగతేమిటి?” అన్నారు సోమసుందరయ్య గారు కరణంతో.

“ఓస! ఆ సంగతి మనం ప్రత్యేకంగా

అయన గారిని అడగాలటయ్యా. అయన గారి హోదా సిద్ధిగతులు తెలుసుగా. మనమేమి నోరు తెరిచి అడగక్కలేదు” అన్నాడు కరణం. సోమసుందరయ్య గారు “మంచిది” అనుకున్నారు.

కాని శివరామా రావు గారు తన వరికట్టుం ఎంటియచ్చేది బయటపెట్టకుండా లగ్నం పెట్టించి తరువాత వివాహం కరణాని “అమ్మాయికి మీరు నించు పెట్టవలచుకున్నారు” అన్నారు. సోమసుందరయ్య గారి కిది విపరీతం గా కనబడింది. ఇంతలో భార్య చాటుకు పిలిచి “ఏమిటండీ? లాను ఏం కట్టుం యిచ్చేది చెప్పకుండా మనం ఎంతపెట్టేది చెప్పమంటాడు. భలే మనషే” అంది.

“ఉరకా. నీకు తెలీనులే, పంచకరాల నిక్షేపంలాంటి మాగాణి ఉంది. పైన వ్యాపారాలమూలంగా వచ్చే ఆదాయానికి అంతు ఉండదు. షిల్లలైనా ఎంతోమంది లేరుగా. ఇద్దరు కొడుకులు, ఇద్దరు కూతుళ్లు. ఏ సినిమా హాలు కంట్రాక్టు మనవాడికిస్తే అదే మనం కోరిన కట్టానికి రెండు రెట్టవుతుంది” అన్నారు భార్యతో సోమసుందరయ్య గారు. శివరామా రావు గారి సమక్షంలోకి వచ్చి—

“మేం పెట్టుపోతల్లో లోపం రానీయం లేండి. యాభైకొనుల బంగారం. అయిదువందల రూపాయల పట్టుచీరె. ఇక మిగిలినవి కూడా ఆ స్థాయిలోనే పెట్టుతాం లేండి” సోమసుందరయ్య గారు విన్నవించటంతోనే శివరామా రావు గారు ఒక్కదరహాసం ప్రకటించి లేచారు.

పెళ్ళి మహావైభవంగా జరిగింది. వచ్చిన పెళ్ళివారికి శివరామా రావు గారు గొప్పగా ఆతిథ్యమిచ్చారు. కాని పెళ్ళికి వచ్చినవారిలో కలవరం బయలుదేరింది. పెళ్ళికి బ్రాహ్మణి చేత నెంటు పాలం కూడా చదివించలేదు, శివరామా రావు గారు. “ఇదేమిటి నెంటు పాలం కట్టుం లేకుండా సోమసుందరయ్య గారు కొడుక్కి పెళ్ళిచేశారు. మంచి కట్టుం కోసమే కాదూ యిన్ని సంబంధాల్ని కాదని, యిన్ని రోజులు వివాహం ఆపింది” అని కొందరు, “ఆ! శివరామా రావు గారు యే కొంచెం

యిచ్చినా, యే కార్ల కంపెనీలో భాగం పెట్టి నా కట్టుంకన్న ఎక్కువగా ఉంటుంది" అని మరికొందరు సర్ది చెప్పయాశారు. ఆడ వాళ్ళ విష్ణురానికి అంతు లేదు.

ఏమైతేనేం తెల్చి మహావైభవంగా జరిగి పోయింది. శివరామారావుగారు వివాహమైన రెండు నెలల అనంతరం అల్లుడు! మోటారు సైకిలు, రేడియో, గడియారం యిత్యాదులు అందరికీ సుసంపన్నంగా కనబడే విస్తృత యిచ్చారు. సోమసుందరయ్యగారు, ఆయనగారి భార్య తమ వియ్యంకుడు అల్లుడికి పెట్టడం దీనితో ఆరంభమైపట్టు సంతోషపడసాగారు.

* * *

సోమనాథం బి. ఏ. మొదటిభాగం చదువు తున్నాడు. భార్య కాపరానికొచ్చి. రెండు సంవత్సరాలైంది. సోమనాథం బి. ఏ. ప్యాసయ్యాడు. ఒక కొడుకు పుట్టాడు. కాని యింత వరకు శివరామారావుగారు కట్టుంకంపం లో దమ్మిడి యివ్వలేదు. అప్పుడు యిచ్చిన మోటారు సైకిల్, రేడియో, గడియారమే సోమసుందరయ్యగారు యింకొకటి అమ్మి పుట్టారు. ఆయన గారు భార్యతో కొడలిదగ్గర యీ కట్టుంకం విషయం మంచిపోయి కూడా అనవదని కట్టు

దిట్టంచేశారు. సోమనాథం ఉద్యోగం లేక బి. ఏ. డిగ్రీ పుచ్చుకు కూర్చున్నాడు. సోమనాథం మేనేజరుగానో, లేక మిల్లు మేనేజరుగానో, లేక కార్లకంపెనీ ప్రావైటరుగానో తనని చేయగూడదనా మామగారు. అని చాలా సార్లు అనుకున్నాడు సోమనాథం. ఆ మాట కొన్నే సోమసుందరయ్యగారు కూడా చాలా సార్లు యిలాగే భావించారు కాని శివరామారావుగారు అదేమీ గమనించలేదు సోమనాథం భార్య యీ విషయం తండ్రికి చెప్పలేదు. ఆసలు సోమనాథానికి ఈ విషయం మామతో చెప్పమని భార్యతో అనే తాహతులేదుగా.

శివరామారావుగారికి పక్షవాతం ప్రవేశించింది. ఇహ తను బ్రతికినా బ్రతికినట్టు లెక్కకొవని తన యిద్దరు కొడుకులికి వ్యాపారంతో పట్టించెప్పాడు. అప్పుడైనా సోమనాథానికి ఉద్యోగం తన కంపెనీలో యిచ్చేంగుట అవకాశం శివరామారావుగారు కల్పించలేదు. సోమనాథం నోరు తెరచి అడగజూశాడు.

ఇంకా సోమసుందరయ్యగారికి వియ్యంకుడు పరకట్టుంకింద యేదో ఒక మొత్తం ఏదో ఒక రూపంగా తిప్పకూడా యిస్తాడనో ఆక యెందుకుందో ఎవరికీ అర్థంకాలేదు.

స్కెచ్

సమ్మొకటి న గుమస్తాలు

ద్రోణరాజు కృష్ణమోహన్

లింగమూర్తి ఏంతో విషయంగా ఎంక నమ స్కరించాడు మేనేజరు ముందునిలబడి తలెత్తి మాసి మళ్ళీ దించుకుని "కూర్చోవయ్య! ఏం మళ్ళీ యేదైనా తిగాదా లేనది కావా?"— విసుగ్గా ప్రశ్నించాడు

"తగాదా యేమిటండీ! ఇదివరకు మనవి చేసుకున్నావే! జీతాలు అందరికీ పదిపాసేసి రూపాయల చొప్పున ఎక్కువ చేస్తామని ఏడాది క్రిందనే మాటిచ్చారు కాని..."

"జీతాలు, జీతాలు! ఎప్పుడూ యిదేగొడవా మీకు! ఆసలే మా వ్యాపారం దివాలాగా వుంటే!"

"చిత్త! ఈ మాట రెండేళ్లనుంచీ అంటున్నాను."

"అవును క్యూ! నిజమే! ఇంకాలో అన్నింటి యేమిటి! నవ్వుకూడటంలేదు! ప్రవర్తించే వన్నీ చేత్రచిత్రాలు. దమ్మిడి కలెక్షన్ రాసడం లేదు. పైగా యీ రిప్రజెంటేటివ్ లు నాకొకాళ్లెస్తున్నారు మధ్యలో"

"ఈ కంకతి ఎలా వున్నప్పటికీ మాకు ఆన విషయం. తమ వ్యాపారానికి నష్టమేమీ రావడం లేదు. ఈమధ్య వచ్చిన రెండు నెలలగుచిత్రాలు తమరేగా రిజిజు చేసింది! నెలలతరపున ఆదాయం దమ్ము ఒకటికి పదిరెట్లు లాభం వచ్చింది. మాకు